CURTEA DE APEL CENTRU

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului

în cauza civilă *„TRANS ELENIK” societate cu răspundere limitată către „EX-TRANSBUG” societate cu răspundere limitată* privind încasarea datoriei

împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 6 octombrie 2025

Dosarul nr. 2rc-251/25
(Număr PIGD: 2-25140920-02-2rc-02122025*)*

Recursul declarat admis. Casarea încheierii de admitere a cererii de asigurare a acțiunii, cu respingerea cererii de asigurare. La aplicarea sechestrului, instanța trebuie să verifice necesitatea și proporționalitatea măsurii în raport cu valoarea acțiunii, situația patrimonială a pârâtului și existența unor date obiective privind diminuarea sau ascunderea patrimoniului.

30 aprilie 2026

Examinând recursul declarat de „EX-TRANSBUG” societate cu răspundere limitată împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 6 octombrie 2025, adoptate în cauza civilă *„TRANS ELENIK” societate cu răspundere limitată către „EX-TRANSBUG” societate cu răspundere limitată* privind încasarea datoriei,

Curtea de Apel Centru, în completul compus din:

Diana Corlăteanu, *Președinte*

Eleonora Badan-Melnic, *judecător*

Roman Pascari, *judecător*

a c o n s t a t a t:

1. În data de 3 octombrie 2025 ”TRANS ELENIK” societate cu răspundere limitată a depus cerere de chemare în judecată către ”EX-TRANSBUG” societate cu răspundere limitată privind încasarea datoriei.
2. Obiectul acțiunii îl reprezintă încasarea din contul „EX-TRANSBUG” societate cu răspundere limitată în beneficiul ”TRANS ELENIK” societate cu răspundere limitată a sumei de 400 dolari SUA, cu titlu de penalitate pentru întârzierea livrării mărfii, a sumei de 115 euro, cu titlu de penalitate pentru contactarea directă a clientului reclamantei, precum și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 409,47 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei, cheltuieli poștale în mărime de 27,10 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 10000 lei.
3. În susținerea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, în urma acceptării comenzii de transport din partea „Azamet-Grup” societate cu răspundere limitată, pe 21 iulie 2025 a încheiat contractul-comandă nr. 5455, iar ulterior, în scopul executării transportului, a încheiat cu pârâta contractul-comandă nr. 7106 din 21 iulie 2025.
4. Reclamanta a susținut că, prin contractul-comandă nr. 7106, pârâta și-a asumat obligația de a efectua transportul internațional de mărfuri, cu încărcarea mărfii începând cu 22 iulie 2025 și descărcarea la 29 iulie 2025, marfa urmând a fi livrată în Republica Moldova, or. Ceadîr-

Lunga, str. Bugeacului nr. 23, la sediul beneficiarului „Azamet-Grup” societate cu răspundere limitată.

5. Potrivit reclamantei, din scrisoarea de trăsură și declarația de export rezultă că marfa a fost încărcată în data de 23 iulie 2025 în or. Warszawa, Polonia, însă, deși urma să fie livrată la 29 iulie 2025, aceasta a fost recepționată de beneficiar abia pe 6 august 2025, cu o întârziere de 8 zile calendaristice. Reclamanta a arătat că, în temeiul pct. 5 din contractul-comandă nr. 7106, pentru fiecare zi de întârziere pârâta datorează o penalitate de 50 dolari SUA, iar pentru cele 8 zile de întârziere penalitatea constituie 400 dolari SUA.
6. ”TRANS ELENIK” societate cu răspundere limitată a mai invocat că ”EX-TRANSBUG” societate cu răspundere limitată a încălcat prevederile pct. 7 din contractul-comandă nr. 7106 din 21 iulie 2025, prin contactarea directă a clientului „Azamet-Grup” societate cu răspundere limitată și a transmis mesaje electronice către client pe 4 august 2025 și 5 august 2025, iar pentru această încălcare contractuală datorează penalitatea de 50 procente din valoarea contractului, respectiv suma de 115 euro, valoarea contractului fiind de 230 euro.
7. Reclamanta a consemnat că a întreprins demersuri de soluționare amiabilă a litigiului, prin expedierea somației nr. 5422/25 din 1 august 2025 și a somației de plată nr. 5459/25 din 15 septembrie 2025, însă pârâta nu a achitat benevol penalitățile solicitate. În aceste circumstanțe, ”TRANS ELENIK” societate cu răspundere limitată a considerat că este îndreptățită să solicite încasarea penalităților contractuale și a cheltuielilor de judecată.
8. Odată cu cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin punerea sechestrului pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtei „EX-TRANSBUG” societate cu răspundere limitată, inclusiv pe cele aflate la alte persoane, în limita valorii acțiunii de 8987,76 lei.
9. În susținerea cererii privind asigurarea acțiunii, s-a invocat existența riscului ca neaplicarea măsurilor asigurătorii să facă imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. Reclamanta a susținut că pârâta nu și-ar onora obligațiile pecuniare, ar manifesta rea-credință și s-ar afla în dificultate financiară.
10. Pentru justificarea pericolului de neexecutare, reclamanta a invocat că pârâta figurează în calitate de pârât în mai multe cauze aflate pe rolul Judecătoriei Căușeni, iar potrivit informațiilor de pe portalul Biroului Național de Statistică, aceasta înregistrează datorii în

mărime de 5454200 lei, precum și că, potrivit informațiilor de pe portalul guvernamental data.gov.md, pârâta are restanțe față de bugetul de stat.

11. În concluzie, reclamanta a susținut că aplicarea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești ale pârâtei este necesară pentru conservarea patrimoniului acesteia, pentru prevenirea riscului de înstrăinare sau diminuare a bunurilor și pentru asigurarea executării efective a unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantei.

Soluția instanței de fond

12. Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 6 octombrie 2025, s-a admis cererea reprezentantului reclamantei „TRANS ELENIK" societate cu răspundere limitată, avocatul Gheorghe Macovei, cu privire la asigurarea acțiunii și s-a pus sechestru pe bunurile mobile, bunurile imobile și mijloacele financiare ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei „EX-TRANSBUG" societate cu răspundere limitată, în limita valorii acțiunii în mărime de 8987,76 lei.
13. În motivarea soluției de admitere a cererii de asigurare a acțiunii, prima instanță a reținut că acțiunea înaintată de reclamantă are caracter patrimonial și vizează încasarea sumelor pretinse în temeiul contractului-comandă nr. 7106 din 21 iulie 2025, iar măsura solicitată de reclamantă este în corelație cu obiectul acțiunii.
14. Prima instanță a reținut că motivele invocate de reprezentantul reclamantei sunt temeinice și justificate prin înscrisurile anexate, acestea creând o îndoială întemeiată privind existența unui pericol de apariție a unor dificultăți la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești sau chiar imposibilitatea executării acesteia, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare.
15. De asemenea, prima instanță a mai constatat că aplicarea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor financiare ale pârâtei, în limita valorii acțiunii, este de natură să asigure un echilibru între dreptul reclamantei de a beneficia de o garanție privind executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile și dreptul pârâtei de a nu fi limitată disproporționat în exercitarea dreptului de proprietate.
16. Totodată, prima instanță a statuat că lipsa informațiilor concrete privind bunurile și conturile bancare ale pârâtei nu constituie un impediment pentru admiterea cererii de asigurare a acțiunii, deoarece identificarea bunurilor și conturilor bănești în vederea executării încheierii ține de competența executorului judecătoresc.

Poziția recurentului

17. Pe 19 noiembrie 2025,,EX-TRANSBUG" societate cu răspundere limitată a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 6 octombrie 2025, solicitând casarea acesteia și respingerea cererii de asigurare a acțiunii înaintate de către ,,TRANS ELENIK" societate cu răspundere limitată.
18. În susținerea recursului declarat s-a indicat că prima instanță ar fi stabilit eronat că „EX-TRANSBUG" societate cu răspundere limitată s-ar afla într-o situație financiară precară, care ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. În acest sens, recurenta a susținut că, potrivit bilanțului contabil al companiei pentru anul 2024, veniturile acesteia au constituit 24190887 lei, iar profitul pentru aceeași perioadă ar fi fost de 4210351 lei, fapt care, în opinia sa, demonstrează o capacitate financiară suficientă pentru executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.
19. Recurenta a mai invocat că, potrivit extrasului nr. 23560 din 7 august 2025, capitalul social al companiei constituie 14667300 lei, sumă care depășește considerabil valoarea creanței pretinse de reclamantă. În opinia recurentei, această circumstanță exclude existența riscului de neexecutare a unei eventuale hotărâri judecătorești și demonstrează inoportunitatea menținerii sechestrului aplicat.
20. Cu referire la pretinsele datorii față de bugetul de stat, recurenta a susținut că acestea ar fi fost interpretate greșit, invocând explicația contabilului-șef al companiei, potrivit căreia sumele reflectate nu reprezentă restanțe reale, ci plăți efectuate în avans. Recurenta a menționat că și reclamanta ar figura cu o sumă indicată drept restanță față de bugetul unităților administrativ-teritoriale, însă aceasta are aceeași natură de plată în avans.
21. De asemenea, recurenta a susținut că la materialele dosarului ar lipsi originalul contractului-comandă nr. 7106 din 21 iulie 2025, în temeiul căruia reclamanta pretinde existența obligației pârâtei. Din acest motiv, recurenta a considerat că prima instanță ar fi constatat eronat existența unei creanțe certe și exigibile, deși, în opinia sa, cererea nu putea fi admisă fără prezentarea originalului contractului din care ar rezulta obligația pretinsă.
22. În continuare, recurenta a indicat că prima instanță a dat o interpretare greșită situației de fapt, bazându-se pe informații neverificate și prezentate de partea adversă, care ar fi urmărit inducerea în eroare a instanței pentru aplicarea sechestrului. Recurenta a susținut că

înscrisurile anexate la recurs demonstrează lipsa oricărui risc real de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

23. Deopotrivă, recurenta a semnalat că sechestrul nu trebuie să reprezinte o formă de represiune, ci doar o măsură de garantare a executării unei hotărâri judecătorești. În opinia recurentei, raportat la solvabilitatea și activele companiei, menținerea sechestrului ar fi nejustificată, mai ales în condițiile în care creanța invocată de reclamantă ar fi incertă și neconfirmată printr-un înscris original.
24. În drept, recurenta a susținut că menținerea sechestrului ar aduce atingere dreptului de proprietate, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât măsura ar fi lipsită de proporționalitate și previzibilitate, în absența unui risc real care să demonstreze că „EX-TRANSBUG" societate cu răspundere limitată nu ar putea executa o eventuală hotărâre judecătorească.

Poziția intimatului

25. Prin referința depusă, "TRANS ELENIK" societate cu răspundere limitată a solicitat respingerea cererii de recurs declarate de „EX-TRANSBUG" societate cu răspundere limitată împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 6 octombrie 2025, ca neîntemeiată, și menținerea încheierii prin care s-a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor recurentei, în limita sumei de 8987,76 lei.
26. În susținerea referinței, intimata a indicat că recursul este întemeiat pe o interpretare eronată a instituției asigurării acțiunii, întrucât la etapa examinării cererii de asigurare instanța nu este chemată să stabilească definitiv existența creanței sau temeinicia fondului cauzei, ci doar să verifice existența unei aparențe a dreptului și a riscului ca executarea unei eventuale hotărâri judecătorești să fie îngreunată sau imposibilă.
27. Intimata a susținut că lipsa originalului contractului-comandă nr. 7106 din 21 iulie 2025 nu poate constitui temei pentru anularea măsurii de asigurare, deoarece valoarea probatorie a înscrisurilor și existența obligației urmează a fi examinate în cadrul judecării fondului cauzei. În opinia intimatei, pentru etapa asigurării acțiunii au fost prezentate suficiente înscrisuri care fac plauzibil dreptul pretins.
28. Cu referire la situația financiară a recurentei, intimata a menționat că simpla invocare a veniturilor, profitului, capitalului social sau a disponibilităților bănești nu exclude existența

pericolului de neexecutare. Aceasta a arătat că datele financiare prezentate chiar de recurentă indică existența unor datorii curente în mărime de 5454182 lei, fapt care justifică riscul reținut de prima instanță.

29. Totodată, intimata a invocat că explicația contabilului recurentei reprezintă un act intern, întocmit de un angajat al acesteia, cu interes în soluționarea favorabilă a cauzei, motiv pentru care nu poate răsturna concluziile primei instanțe privind necesitatea aplicării măsurii de asigurare.

30. Referitor la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate, intimata a susținut că sechestrul a fost aplicat în temeiul legii, în limita valorii acțiunii și cu respectarea principiului proporționalității, având în vedere că măsura are caracter temporar, reversibil și urmărește scopul legitim de a garanta executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Legislația relevantă

31. Art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

La cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

32. Art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

(1) În vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

(2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

33. Art. 177 din Codul de procedură civilă,

(1) În cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

(2) Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

(2^1) Dacă cererea de asigurare a acţiunii este formulată în timpul şedinţei de judecată, aceasta se soluţionează de către instanţă în şedinţa respectivă, indiferent de absenţa unor participanţi la proces.

(3) Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.

34. Art. 181 alin. (1) – (3) din Codul de procedură civilă,

(1) Încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs.

(2) Dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

(3) Depunerea recursului împotriva încheierii de asigurare a acţiunii nu suspendă examinarea cauzei şi executarea încheierii.

35. Art. 425 din Codul de procedură civilă,

Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

36. Art. 427 din Codul de procedură civilă,

Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:

a) să respingă recursul şi să menţină încheierea;

b) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată;

c) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionând prin decizie problema respectivă.

Motivarea instanței de recurs

37. Analizând argumentele formulate de reprezentanții părților în ordine de recurs și lucrările dosarului, Colegiul judiciar apreciază că recursul declarat de „EX-TRANSBUG” societate cu răspundere limitată este întemeiat, urmând a fi admis, cu casarea încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 6 octombrie 2025 și respingerea cererii depuse de „TRANS ELENIK” societate cu răspundere limitată privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Argumentele care au determinat soluția urmează a fi expuse în continuare.

38. Colegiul judiciar constată primar că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de lege. Încheierea contestată a fost adusă la cunoștința recurentei pe 10 noiembrie 2025 (f.d. 60), iar recursul a fost declarat pe 19 noiembrie 2025. Prin urmare, recursul a fost depus în interiorul termenului de 15 zile prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă.

39. Din actele dosarului rezultă că reclamanta a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești ale pârâtei în limita valorii acțiunii de 8987,76 lei, invocând existența unor penalități contractuale pretinse în temeiul contractului-comandă nr. 7106 din 21 iulie 2025.

40. Cererea de asigurare a acțiunii a fost întemeiată, în esență, pe faptul că pârâta ar figura în calitate de parte în alte cauze aflate pe rolul instanțelor judecătorești, ar avea datorii curente reflectate în situațiile financiare și ar figura cu anumite sume indicate pe portalul guvernamental privind restanțele față de bugetul de stat, ceea ce, în opinia reclamantei, ar demonstra existența riscului de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

41. Colegiul judiciar iterează că aplicarea măsurilor de asigurare are caracter excepțional și temporar și se dispune doar dacă sunt întrunite cumulativ cerințele art. 174 din Codul de procedură civilă și aspectele indicate în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile nr. 32 din 24 octombrie 2003, cum ar fi raționalitatea și temeinicia cererii, existența unui pericol real și concret de neexecutare, corelația măsurii cu obiectul acțiunii, precum și proporționalitatea față de interesele părților.

42. Prin urmare, la etapa soluționării cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, instanța nu examinează fondul pretențiilor deduse judecății și nu stabilește existența sau inexistența unei obligații. Totuși, instanța este obligată să verifice dacă măsura solicitată este proporțională, dacă există o aparență suficientă a dreptului invocat și dacă neaplicarea măsurii ar putea face imposibilă sau dificilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

43. În prezenta cauză, Colegiul judiciar constată că prima instanță a reținut existența pericolului de neexecutare prin prisma motivelor invocate de reclamant, adică, din informațiile privind alte litigii în care figurează pârâta și din datele privind existența unor datorii curente, fără a efectua o analiză globală a situației financiare a pârâtei și fără a identifica circumstanțe

concrete care ar demonstra intenția acesteia de a înstrăina, ascunde sau diminua patrimoniul în scopul evitării executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

44. În acest sens, Colegiul judiciar atestă că, potrivit înscrisurilor anexate la recurs, pentru anul precedent depunerii acțiunii pârâta a indicat venituri în mărime de 24190887 lei și profit în mărime de 4210351 lei. Totodată, potrivit extrasului invocat de recurentă, capitalul social al societății constituie 14667300 lei. Aceste date, raportate la valoarea acțiunii de 8987,76 lei, relevă că suma pentru care s-a solicitat și s-a aplicat sechestrul reprezintă o valoare vădit redusă în raport cu rulajul și capitalul social al pârâtei.

45. Prin urmare, existența unor datorii curente reflectate în situațiile financiare nu poate fi examinată izolat și nu este suficientă, în sine, pentru a justifica aplicarea sechestrului. Este evident faptul că o companie care desfășoară activitate economică poate avea concomitent venituri, creanțe, datorii curente și obligații de plată, iar instanța urmează să aprecieze în ansamblu aceste elemente, pentru a stabili dacă există un risc real, concret și actual de neexecutare, nu doar o presupunere abstractă.

46. Colegiul judiciar mai reține că implicarea unei părți în litigii cu terțe persoane, mai ales în contextul desfășurării unei activități profesionale sau comerciale, nu poate fi reținută în mod autonom ca fiind suficientă pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Participarea într-un litigiu nu echivalează cu insolvabilitatea, reaua-credință sau intenția de a se eschiva de la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. Pentru a justifica sechestrul, această împrejurare trebuie coroborată cu valoarea acțiunii, precum și cu alte date concrete, care să demonstreze un pericol efectiv de înstrăinare, risipire sau diminuare a patrimoniului.

47. În același timp, Colegiul judiciar consideră că prima instanță nu a motivat suficient proporționalitatea ingerinței în dreptul de proprietate al pârâtei. Sechestrul, chiar aplicat în limita valorii acțiunii, constituie o limitare a dreptului de dispoziție asupra bunurilor și mijloacelor bănești, iar o asemenea limitare trebuie să fie justificată printr-un risc real, concret și probat. În lipsa unor date obiective care să confirme existența unui asemenea risc, măsura aplicată apare ca fiind prematură.

48. În consecință, Colegiul judiciar stabilește că cererea de asigurare a acțiunii nu întrunește condițiile de necesitate, proporționalitate și existență a unui pericol real de imposibilitate sau dificultate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Prin urmare, încheierea

Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 6 octombrie 2025 urmează a fi casată, cu adoptarea unei noi soluții de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

49. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de „EX-TRANSBUG" societate cu răspundere limitată împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 6 octombrie 2025.

Se casează încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 6 octombrie 2025 și, rejudecându-se cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii depusă de „TRANS ELENIK" societate cu răspundere limitată, se adoptă o nouă soluție prin care:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii înaintată de „TRANS ELENIK" societate cu răspundere limitată, în cauza civilă „TRANS ELENIK" societate cu răspundere limitată către „EX-TRANSBUG" societate cu răspundere limitată privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele de complet, Judecătorul Diana Corlăteanu

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari